

Toch een fijne Paasvakantie

Nog enkele ogenblikken, dan begint de Paasvakantie. Boeken en schriften zijn opgehaald. De klas is vreemd leeg. Meester Vermeer staat met gevouwen handen te wachten tot het stil is.

„Jongens,” zegt hij, „jullie hebben fijn twee weken vrij. Misschien gaan jullie uit. Misschien beleven jullie fijne dingen. Maar laten we niet vergeten: Het is Goede Vrijdag omdat de Here Jezus aan het kruis gestorven is. Het is Pasen omdat Hij is opgestaan. Als dat niet was gebeurd, konden nooit onze zonden vergeven worden. Dan konden we ook nooit bidden, als we in nood zaten: Here Jezus wilt U ons helpen!”

Zacht en eerbiedig zingen ze: *Dank mijn Heiland voor Uw lijden.*

Peter heeft wel geluisterd. Maar hij is er toch niet zo erg met z'n gedachten bij. Want morgen... morgen komt oom Joop. Wat zal het een fijne Paasvakantie worden! Oom Joop weet alles van bomen en planten en vogels. En hij heeft beloofd, dat hij met Peter gaat wandelen in... in het bos van de Baron. Daar mag niemand komen. Er staat een bordje met: *Streng verboden toegang.*

Maar oom Joop kent de boswachter. Hij mag er wèl in. En Peter mag mee!

Peter weet niet zoveel van vogels als oom Joop. Maar hij houdt er evenveel van. En in het bos van de Baron zijn bonte spechten, vlaamse gaaien, gekraagde roodstaarten...

Peter holt blij naar huis. Nog één nachtje slapen! Maar als hij thuiskomt... Dan is er een brief van oom Joop. Hij heeft zijn voet bezeerd. Nu kan hij niet komen. Nu gaat heel dat fijne plan niet door. Nu wordt het geen fijne Paasvakantie. Peter kan wel huilen!

De eerste dag van de vakantie loopt hij langs het bos van de Baron. Er staat een hoog hek omheen. Tussen de spijlen door gluurt Peter naar de knoestige bomen en de geheimzinnige, kronkelende paadjes. En dan hoort hij opeens de alarmroep van de merel. Zo roept een merel als er gevaar is. Als hij een poes over de grond ziet sluipen, of als er hoog in de lucht een roofvogel zweeft.

Peter rekt zich. Dan bukt hij zich. En eindelijk ziet hij de zwarte vogel, die op de grond klem zit tussen twee takken. Peter bedenkt zich niet lang. Je mag niet in het bos. Maar een vogel die misschien gewond is aan z'n lot overlaten, dat mag helemaal niet! Zonder aarzelen trekt hij zich op aan het hek. Hij kan klimmen als de beste. Even later staat hij aan de andere kant en bevrijdt de vogel. Eén vleugel hangt een beetje slap, maar verder lijkt hij niet gewond. Zacht streelt hij het diertje, dat trillend in z'n handen ligt.

paasfeest

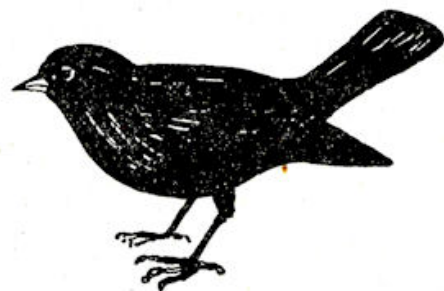
*Alle kleine vogels fluiten
vrolijk tot des Heren lof.
Alle knoppen bloeien stralend
Open in de stille hof.*

*Want de steen is weggenomen
van het graf in de spelonk.
't Was heel vroeg nog in de morgen,
toen een engelenstem weerklonk:*

*„Gij kunt Jezus hier niet vinden,
Want Hij ging ons allen voor.
Jezus leeft.” Geef deze boodschap
kinderen, aan allen door.*

JO KALMIJN-SPIERENBURG

Uit: Trouw 1955

Wat nu? Veel tijd om zich dat af te vragen heeft Peter niet. Want achter hem klinkt plotseling de zware stem van de boswachter: „Zo, eindelijk heb ik je dan hè! Op heterdaad betrapt! Je bent wèl brutaal om op klaarlichte dag vogels te vangen!” „Dat heb ik niet gedaan!” zegt Peter verontwaardigd.

„O nee? Ben je niet over het hek geklommen? En is die merel vanzelf in je hand gaan zitten? Leg neer dat beest en ga mee naar het kasteel. Ik weet nu, wie dwars door de begonia's gelopen is, en wie